

M. M. Pasricha v. The State of Punjab (Sandhwalia, J.)

ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਜੋ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਗਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਅਜਿਹੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ। ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੇਸ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਦੇ ਇੱਕ ਮੌਕੇ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਮੌਕਾ ਇੱਕ ਖਾਲੀ ਰਸਮੀਤਾ ਹੋਵੇਗੀ ਜੇਕਰ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਜਾਂ ਤਾਂ ਇਹ ਦਰਸਾ ਕੇ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇਸਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤ ਝੂਠੇ ਸਨ। ਅਤੇ ਘੱਟ ਕੀਮਤ ਦੇ ਜਾਂ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸੇ ਦਾ ਖੰਡਨ ਕਰਕੇ। ਅਜਿਹਾ ਮੌਕਾ ਇੱਕ ਅਸਲ ਮੌਕਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 311 ਦੀ ਧਾਰਾ (2) ਦੁਆਰਾ ਕਲਪਿਤ ਕੀਤੇ ਸਮਾਨ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਉਹ ਵਿਆਖਿਆ ਹੈ ਜੋ ਅਸੀਂ ਵਾਕ 'ਤੇ ਰੱਖੀ ਹੁੰਦੀ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹੋਵੇ, ਕਿਉਂਕਿ, ਧਾਰਨਾ ਇਹ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੋਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਉਲੰਘਣ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ, ਰਾਜ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਤਾਕੀਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਪਰੋਕਤ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਪ੍ਰਬੰਧ ਤੋਂ ਅਪਮਾਨਿਤ ਹੈ।

(7) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਥੈੱਟਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤੀ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਜਾਂ ਇੱਕ ਮਹੀਨਾ ਤਨਖਾਹ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਸਲ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਅਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਗੈਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੋਣਾ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਅਪੀਲ ਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਖਰਚਾ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਐਚ. ਐਸ. ਬੀ

ਅਪੀਲੀ ਅਪਰਾਧੀ

ਐਸ. ਐਸ. ਸੰਧਾਵਾਲੀਆ ਅਤੇ ਐਸ. ਸੀ ਮਿੱਤਲ ਜੇ. ਜੇ.

ਐਮ ਐਮ ਪਾਸਰੀਚਾ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ . ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

1977 ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 220

10 ਅਗਸਤ 1977 ਈ.

ਕੋਡ ਆਫ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ (1974 ਦਾ 2)— ਧਾਰਾ 344— ਝੂਠੀ ਗਵਾਹੀ ਦੇਣ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਦੋਸ਼ੀ—ਅਦਾਲਤ ਵਲੋਂ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣਾ—ਸਮ ਸੈਰੀ ਟ੍ਰਾਇਲ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ—ਅਜਿਹੀ ਸਜ਼ਾ—ਕੀ ਟਿਕਾਉ ਹੈ।

ਜ਼ਾਬਤਾ ਫੌਜਦਾਰੀ 1973 ਦੀ ਧਾਰਾ 344 ਅਪਰਾਧੀਆਂ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸੰਖੇਪ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੁਣਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤੁਰੰਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ

ਦੀ ਵਾਰੰਟੀ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗਾ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਦੋਸ਼ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦਾ। ਜਿੱਥੇ ਅਪਰਾਧੀ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਸਖਿਪ ਟਰਾਇਲ ਲਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਧਾਰਾ 344 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧੀ 'ਤੇ ਸਖਿਪ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਅਜਿਹੇ ਅਪਰਾਧੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਜ਼ਾਦ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 344 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੁਆਰਾ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਥੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਖਿਪ ਟਰਾਇਲ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਲਗਭਗ ਅਨੁਕੂਲ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਧਿਆਇ 21 ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 262 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਇਹ ਦਰਸਾਏਗਾ ਕਿ ਉਕਤ ਅਧਿਆਏ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਸੰਮਨ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 251, 252 ਅਤੇ 253 ਦੀ ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ ਰੀਡਿੰਗ ਜੋ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਸੰਮਨ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ (. ਇਹ ਦਰਸਾਏਗੀ ਕਿ ਇਹ ਸਾਰੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਦੀ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਦੋਸ਼ੀ, ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਇਸਤਰਾਸਾ 3 ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਕੇਸ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਮਈਆਬੇਬੇ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਸਬੂਤ ਲੈਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ। ਉਹ ਧਾਰਾ 254 (1) ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਬਚਾਅ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਲੈਣ ਲਈ ਬਰਾਬਰ ਦਾ ਪਾਬੰਦ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ, ਇਸ ਲਈ, ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤੁਰੰਤ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। (ਧਾਰਾ 8, 11 ਅਤੇ 12)।

ਸ੍ਰੀ ਐਮ.ਐਲ ਮਰਚੀਆ, ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਫਰੀਦਕੋਟ, ਮਿਤੀ 13 ਜਨਵਰੀ, 1977 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ।

ਐਚ.ਐਲ ਸਿੱਬਲ, ਐਸ.ਸੀ ਸਿੱਬਲ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਡੀਐਨ ਰਾਮਪਾਲ, ਡਿਪਟੀ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਐਸ.ਐਸ.ਸੰਧਾਵਾਲੀਆ, ਜ.

(1) ਇਹ ਜ਼ਾਬਤਾ ਫੌਜਦਾਰੀ ਜ਼ਾਬਤਾ, 1973 ਦੀ ਧਾਰਾ 344 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਸਖਿਪ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ, ਵਿਦਵਾਨ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਫਰੀਦਕੋਟ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ 3 ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਸਾਧਾਰਨ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਡਾ. ਐਮ.ਐਮ. ਪਸਰੀਚਾ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਹੈ।

(2) ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ 1976 ਦੇ ਸੈਸ਼ਨ ਕੇਸ ਨੰ. 84 (19700 ਦਾ ਸੈਸ਼ਨ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰ. 71/ ਉਪਰੋਕਤ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ) ਦਾ ਇੱਕ ਬੰਦ-ਸੂਟ ਹੈ। ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਕੇਸ ਦੀ ਮੁੜ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਰਿਮਾਂਡ ਲੈ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਜੋ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਬੇਲੋੜਾ ਹੈ

ਕਿਸੇ ਵੀ ਵੱਡੇ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਲਈ। ਗਿੱਦੜਬਾਹਾ ਦੇ ਕਸਬਾ ਗਿੱਦੜਬਾਹਾ ਵਿੱਚ ਤੀਹਰੇ ਕਤਲ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਪੰਜ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। 22 ਅਗਸਤ 1976 ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਹਸਪਤਾਲ ਗਿੱਦੜਬਾਹਾ ਵਿਖੇ ਬਤੌਰ ਸੀਨੀਅਰ ਮੈਡੀਕਲ ਅਫਸਰ ਤਾਇਨਾਤ ਡਾ.ਐਮ.ਐਮ.ਪਸਰੀਚਾ

M. M. Pasricha v. The State of Punjab (Sandhwalia, J.)

ਨੇ ਦੋ ਮ੍ਰਿਤਕ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਪਿਰਥੀ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਮਿੱਠੂ ਸਿੰਘ ਦੀਆਂ ਲਾਸ਼ਾਂ ਦਾ ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਤੀਸਰਾ ਪੀੜਤ ^ ਹਰਮੇਲ ਸਿੰਘ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤੁਰੰਤ ਹਸਪਤਾਲ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਡਾਕਟਰ ਪਸਰੀਚਾ ਵੱਲੋਂ ਮੁੱਢਲੀ ਸਹਾਇਤਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ (ਕੁਲਵੰਤ ਸਿੰਘ ਹੈਂਡ ਕਾਂਸਟੇਬਲ) ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਉਸਨੇ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪੱਤਰ ਜੋੜ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਹ ਉਸਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਜ਼ਖਮੀ ਸਾਰੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਪੂਰੀ ਹੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਰਹੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜ਼ਖਮੀ ਹਰਮੇਲ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਹਸਪਤਾਲ ਬਠਿੰਡਾ ਵਿਖੇ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ ਪਰ ਕੁਝ ਦੇਰ ਬਾਅਦ ਹੀ ਉਸ ਨੇ ਦਮ ਤੋੜ ਦਿੱਤਾ।

(3) ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੈਸ਼ਨ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ, ਡਾ: ਪਸਰੀਚਾ PW 2 ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਆਪਣੀ ਜਿਹੜੀ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤੇ, ਜੋ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਝੂਠੇ ਅਤੇ ਮਨਘੜਤ ਸਨ। ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤੀ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਮੁੜ ਸੰਮਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 13 ਜਨਵਰੀ 1977 ਨੂੰ ਸੀ.ਡਬਲਿਊ.1 ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸੇ ਦਿਨ ਹੀ ਫੈਸਲਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਟਹਿਲ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 302, ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਸਹਿ-ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਗੁਰਮੇਲ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਕੈਦ (ਜਦੋਂ ਕਿ ਚਿਮਨ ਲਾਈ ਅਤੇ ਮੁਰਾਰੀ ਲਾਈ ਨੂੰ ਕਤਲ ਦੀ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਰਚਣ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਬਰੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ) ਵਿਦਵਾਨ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਨੇ ਡਾ. ਪਸਰੀਚਾ ਵਿਰੁੱਧ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦਰਜ ਕੀਤੀਆਂ: -

“ਨਿਰਣੇ ਨਾਲ ਵੱਖ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਡਾ. ਪਸਰੀਚਾ ਪੀਡਬਲਯੂ ਨੇ ਜਾਣ ਬੁੱਝ ਕੇ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਝੂਠੇ ਸਬੂਤ ਦਿੱਤੇ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਦੌਲਤ ਰਾਮ, ਸਹਾਇਕ ਸਬ-ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਨੂੰ ਇਸ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਬਣਾਇਆ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਸਬੂਤ ਹੋਣਗੇ। ਸੈਸ਼ਨ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਾਂ ਕਿ ਨਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਹੈ ਕਿ ਝੂਠੀ ਗਵਾਹੀ ਦੇਣ ਲਈ ਡਾ. ਪਸਰੀਚਾ ਪੀਡਬਲਯੂ 2 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਵੇ। ਮੈਂ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਫੌਜਦਾਰੀ ਜਾਬਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 344 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।”

(4) ਇਹ ਡਾਕਟਰ ਪਸਰੀਚਾ ਦਾ ਕੇਸ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 344, ਸੀਆਰ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਫਰੀਦਕੋਟ ਦੇ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਪੀ.ਸੀ.

ਜਨਵਰੀ, 1977 ਅਤੇ ਉਕਤ ਨੋਟਿਸ ਦਾ ਤੁਰੰਤ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ। ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ: -

“ਹਰਮੇਲ ਸਿੰਘ ਦਾ ਇਲਾਜ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਪੂਰਾ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਹੈਂਡ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਕੁਲਵੰਤ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਮੈਂ ਹਰਮੇਲ ਸਿੰਘ ਦੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਸਹਾਇਕ ਹਰਮੇਲ ਸਿੰਘ ਦੇ ਨਾਲ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹ ਹਰਮੇਲ ਸਿੰਘ ਦੀ ਹਾਲਤ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਰੱਖ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਿਵਸਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਦਾਇਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਕੁਝ ਗਲਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਅਤੇ ਤਰੱਕੀ ਬਾਰੇ ਮੈਨੂੰ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ। ਹਰਮੇਲ ਸਿੰਘ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।”

ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਦਵਤਾ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੇ, ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(5) ਹੁਣ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੀ ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਆ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੇਟੈਂਟ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਈ ਹੈ ! ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 344 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧੀਆਂ ਦੇ ਸੰਖੇਪ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ। ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਧਾਰਾ 344 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਦੇ ਵੀ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉਸ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੀ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣਾ ਅਦਾਲਤ 'ਤੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਸੰਮਨ ਕੇਸ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਪ੍ਰੋਸੀਡਿਊਰ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨਾਲ ਗੰਭੀਰ ਪੱਖਪਾਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(6) ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਵਿਵਾਦ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 344, ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਚਾਲੂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ ਸੰਦਰਭ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ: -

“344(1) ਜੇਕਰ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਆਂਇਕ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਕੋਈ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਣ ਜਾਂ ਅੰਤਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਸਮੇਂ, ਸੈਸ਼ਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਪਹਿਲੇ ਦਰਜੇ ਦਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਰਾਏ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਗਵਾਹ ਨੇ ਜਾਣ ਬੁੱਝ ਕੇ ਜਾਂ ਜਾਣ ਬੁੱਝ ਕੇ ਝੂਠੇ ਸਬੂਤ ਦਿੱਤੇ

ਜਾਂ ਇਸ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਝੂਠਾ ਸਬੂਤ ਬਣਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਸਬੂਤ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਜਾਂ ਉਹ, ਜੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਨਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਹੈ ਕਿ ਗਵਾਹ ਨੂੰ ਦੇਣ ਜਾਂ ਘੜਨ ਲਈ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਵੇ, ਕੇਸ, ਝੂਠੇ ਸਬੂਤ, ਜੁਰਮ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਅਪਰਾਧੀ ਨੂੰ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਦਾ ਵਾਜ਼ਬ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ, ਅਜਿਹੇ ਅਪਰਾਧੀ ਨੂੰ ਸੰਖੇਪ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮਿਆਦ ਜੋ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੱਕ ਵਧ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਜੁਰਮਾਨਾ ਜੋ ਪੰਜ ਸੌ ਰੁਪਏ ਤੱਕ ਵਧ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਦੋਵਾਂ ਨਾਲ।

(2) ਅਜਿਹੇ ਹਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ, ਜਿੰਨਾ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕੇ, ਸੰਖੇਪ ਟ੍ਰਾਇਲ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰੇਗੀ।

(3) ਇਸ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਧਾਰਾ 340 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅੱਗੇ ਵਧਣ

M. M. Pasricha v. The State of Punjab (Sandhwalia, J.)

ਦੀ ਚੋਣ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ।

(4) * * *

(7) ਹੁਣ ਕੁਝ ਮਹੱਤਵ ਦਾ ਸਵਾਲ ਜੇ ਇੱਥੇ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਧਾਰਾ 344(1) ਦੇ ਅੰਤਮ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ "ਅਜਿਹੇ ਅਪਰਾਧੀਆਂ ਨੂੰ ਸਖਿਪ ਵਿੱਚ ਅਜ਼ਮਾਓ" ਲਈ ਸਖਿਪ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰੋਸੀਡਿਊਰ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੋਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਜਾਂ ਕੀ ਉਹ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਵਾਰੰਟੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਪਰਾਧੀ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤੁਰੰਤ. ਰੈਸਪੋਂਡੈਂਟ-ਸਟੇਟ ਦੀ ਤਰਫੋਂ, ਇੱਕ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਖਿਪ ਸੁਣਵਾਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਵੇਗੀ ਜੇਕਰ ਅਪਰਾਧੀ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਝੂਠੇ ਅਤੇ ਮਨਘੜਤ ਦੇਣ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਬੂਤ. ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ! ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਨੂੰ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਧਾਰਾ 344, ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧੀਆਂ ਲਈ ਸਖਿਪ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਸ਼ੰਕਾਵਾਂ ਉਦੋਂ ਹੱਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਜਦੋਂ ਅਗਲੀ ਉਪ ਧਾਰਾ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। (2)

(8) ਮੈਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਪੁਰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਪੋਟੈਂਟ ਯੋਗਤਾ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ ਇੱਕ ਸਖਿਪ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਸਿੱਖਿਆਦਾਇਕ ਹੈ

ਵਿਧਾਨਿਕ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ, ਉਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦਾ ਜੋ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਯਾਦ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਕਿ 1898 ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਕੋਡ ਦੇ ਅਧਿਆਇ 35 ਦੀ ਥਾਂ 'ent ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਅਧਿਆਇ 26 ਨੂੰ ਨਿਆਂ ਦੇ ਵਿਗਿਆਪਨ ਮੰਤਰਾਲੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਸੰਹਿਤਾ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸ਼ਰੂਆਤੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਜਿਹੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਸਬੰਧਤ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯਮਤ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਨੁਭਾਗ; ਪੁਰਾਣੇ ਕੋਡ ਦਾ 179-ਏ) ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੌਜੂਦਾ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 344 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ। ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਲਈ ਇੱਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਦੋਂ ਨਜਿੱਠਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਧਾਰਾ 200, ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਸੀ। ਧਾਰਾ 344 ਦੀ ਮੌਜੂਦਾ ਵਿਵਸਥਾ, ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਸਦੀ ਧਾਰਾ 340, ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 340 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਇੱਕ ਵਿਕਲਪਿਕ ਅਤੇ ਘੱਟ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਸਬੰਧਤ ਅਦਾਲਤ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਜਾਂ ਫੁੱਟ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੀ ਹੈ। 500 ਜਾਂ ਦੋਵੇਂ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਕਾਨੂੰਨ ਅਪਰਾਧੀ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਸਖਿਪ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਵੀ ਨਬਤ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਤੁਰੰਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੀ ਵਾਰੰਟੀ ਦੇਵੇਗਾ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਦੋਸ਼ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦਾ। ਜਿੱਥੇ ਅਪਰਾਧੀ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ

ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਹੈ! ਸੰਖੇਪ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਣ ਲਈ। ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧੀ ਉੱਤੇ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਅਜਿਹੇ ਅਪਰਾਧੀ ਨੂੰ ਚੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਜ਼ਾਦ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਰਤ ਲਈ ਬੇਲੋੜੀ ਦੁਖਦਾਈ ਜਾਪਦੀ ਹੈ! ਇਹ ਬਿੰਦੂ ਕਿਉਂਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 344 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੁਆਰਾ ਸਥਿਤੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਥੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੋਣਗੇ! ਸੰਖੇਪ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਲਈ, ਜਿੰਨਾ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕੇ।

(9)। ਇਹ ਧਾਰਾ 344, ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਉਲਟ ਅਗਲੀ ਧਾਰਾ 345 ਅਤੇ 346 ਵਿੱਚ ਬੀ ਫਰੇਮਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 345 ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਅਤੇ ਡਿੱਗਣ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਨਿਰਾਦਰ ਦੇ ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬੇਮਿਸਾਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ | ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 175, 178, 179, 180 ਅਤੇ 228 ਦੇ ਤਹਿਤ। ਇਸ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ ਭੌਤਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਖਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਅਪਰਾਧੀ ਨੂੰ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਦੀ ਵਾਜ਼ਬ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਪਰਾਧੀ ਨੂੰ ਜੁਰਮਾਨਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ।

M. M. Pasricha v. The State of Punjab (Sandhwalia, J.)

ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ 200/- ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਤੱਕ ਦੀ ਸਾਧਾਰਨ ਕੈਦ। ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਵਿੱਚ, ਕਾਨੂੰਨ ਅਪਰਾਧੀ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸਖਿਪ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਫੌਪ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 345 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬੇਮਿਸਾਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਅਸਲ ਸਜ਼ਾ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। 200/-, ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਟਿੰਡਰ ਸੈਕਸ਼ਨ 346, ਸੀ.ਆਰ. ਪੀਸੀ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਹਾਰਾ ਲੈਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਪੂਰਵ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਜੁਰਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਯਮਤ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਹੈ।

(10) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਧਾਰਾ 345 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਮੁਕਾਬਲਤਨ ਮਾਮੂਲੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਨਾਲ ਨਿਰਾਦਰ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਇੱਕ ਬੇਮਿਸਾਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਵਰਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ ਧਾਰਾ 344(1), (ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ) ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ ਨਾਲੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਖਰੀ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, (ਵਿਦਵਾਨ) ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਨੇ ਧਾਰਾ '344 ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਬਜਾਏ ਧਾਰਾ 345 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਸ 'ਤੇ ਵੇਖਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸਨ।

(11) ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਰਾਜ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਵੀ ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਨਿਰਪੱਖ ਸੀ ਕਿ ਇੱਥੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ; ਨੇ ਦੋਸ਼ ਕਬੂਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਉਸ ਨੂੰ ਸਮਰੀ ਟਰਾਇਲ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਵਿਧੀ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣਾ ਪਿਆ। ਅਧਿਆਇ 21 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 262, (ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, ਇਹ ਦਰਸਾਏਗਾ ਕਿ ਉਕਤ ਅਧਿਆਏ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਸੰਮਨ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁਕਾਬਲਤਨ ਸਖਿਪ ਮੋਡ ਅਗਲੀ ਧਾਰਾ 263 ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(121) ਇਸ ਲਈ, ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਅਧਿਆਇ 20 ਵੱਲ ਮੁੜਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਸੰਮਨ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 251, '252 ਅਤੇ 253, (ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੀ ਸਾਧਾਰਨ ਰੀਡਿੰਗ, ਇਹ ਦਰਸਾਏਗੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਰੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਸਬੂਤ ਜੋ ਇਸਦੇ ਕੇਸ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਧਾਰਾ 254 (1) ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਸਬੂਤ ਲੈਣ ਲਈ ਬਰਾਬਰ ਪਾਬੰਦ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣੇ ਬਚਾਅ ਵਿਚ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲ ਲਾਂਟ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਬਿਆਨ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਦੋਸ਼ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ 'ਆਪਣੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ

Nawal Kishore v. State of Haryana etc. (Sandhwalia, J.)

ਇਹ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ 'ਤੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਬਣ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ 254 ਅਤੇ 255 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਲਗਭਗ ਏ.ਏ. ਅਮਲੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਸਿਰਫ ਉਸਦੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਚੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਤੁਰੰਤ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਕੇਸ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮੰਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਰਾਜ ਦਾ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਵੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਦੇ ਆਪਣੇ ਜੋਸ਼ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਇਹ ਸਟੈਂਡ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਰਿਹਾ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੈ।

(13) ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਦੀ ਚੋਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਯੋਗਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਗੰਭੀਰ ਪੱਖਪਾਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ 'ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੇਸ ਜੁੜੇ ਸੈਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਰਿਕਾਰਡ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਲਾਜ਼ਮੀ ਲੋੜਾਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ trial ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਇਸ ਵੱਡੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਨਿਆਂ ਨਾ ਸਿਰਫ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਅਸੀਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਸ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਦੁਬਾਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਵੇ।

(14) ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਛੇਤੀ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(5) . ਮਿੱਤਲ, ਜੇ ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਐਚ.ਐਸ.ਬੀ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ— ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਪ੍ਰਭਾਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ

ਫੁਟਕਲ ਸਿਵਲ

ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਐੱਸਐੱਸ ਸੰਪਾਵਾਲੀਆ ਅਤੇ ਐੱਸ, ਪੀ ਗੋਇਲ, ਜੇ.ਜੇ.

Nawal Kishore v. State of Haryana etc. (Sandhwalia, J.)

ਨਵਲ ਕਿਸ਼ੋਰ- ਪਟੀਸ਼ਨਰ,
ਬਨਾਮ
ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ।
ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ 1977
ਦੇ 826 ਨੰ.
1973 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 3793
18 ਅਗਸਤ 1977 ਈ.

ਸੰਵਿਧਾਨ (44-ਦੂਜਾ ਸੋਧ) ਐਕਟ,
58 (4) — ਕੀ ਇੱਕ ਸ਼ਖ਼ਤ ਅਤੇ ਇੱਕ ਬੇਮਿਸਾਲ ਪ੍ਰਬੰਧ — ਸੀ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਦਾ

1976 '-ਸੈਕਸ਼ਨ